

सर्वोच्च अदालत, संयुक्त इजलास
सम्माननीय का.मु.प्रधान न्यायाधीश श्री दामोदरप्रसाद शर्मा
माननीय न्यायाधीश श्री सुशीला कार्की
आदेश
रिट नं. ०७०-WH-०००४

मुद्दा: बन्दीप्रत्यक्षीकरण ।

काठमाडौं जिल्ला कपन गा.वि.स. वडा नं ६ डाँडागाउँ स्थायी घर भई हाल कारागार
शाखा ङिल्लीबजारमा थुनामा रहेका शिवहरी कार्की -----१ निवेदक

विरूद्ध

पुनरावेदन अदालत, पाटन -----१
ऐ.ऐ. का उपरजिष्ट्रार -----१ विपक्षी
काठमाडौं जिल्ला अदालत, काठमाडौं -----१
कारागार शाखा ङिल्लीबजार, काठमाडौं -----१

नेपालको अन्तरिम संविधान, २०६३ को धारा २३ र १०७ (२) बमोजिम यस
अदालतमा पर्न आएको प्रस्तुत मुद्दाको संक्षिप्त तथ्य र आदेश यस प्रकार छः-

निवेदकलाई सरकारी छाप दस्तखत कीर्ते र ठगी मुद्दामा विपक्षी काठमाडौं जिल्ला
अदालतबाट मिति २०६८।९।२१ मा चार वर्षकैद र रू.४०,२०,०००।- जरीवाना हुने ठहरी
फैसला भएको थियो । अनुसन्धानको क्रममा रू.५,००,०००।- धरौटी माग भएकोमा कि.नं.
१२५ को क्षेत्रफल २-२-३-३ जग्गा जेथा जमानत राखी मिति २०६७।८।१५ गते थुनामुक्त
भएको थिए । थुनामा बसेको अवधि १ महिना १२ दिन कट्टा गरी बाँकी कैद ३ वर्ष १०

महिना १८ दिन र लागेको जरीवाना रू. ४०,२०,०००/- लगत कसी असूल गर्नु भन्ने फैसलामा उल्लेख भएको थियो ।

शुरू काठमाडौं जिल्ला अदालतको उक्त फैसलाउपर पुनरावेदन गर्न अ.व. १९४ नं. बमोजिमको सुविधाको लागि पुनरावेदन अदालत पाटनमा निवेदन दिएकोमा इजलासबाट अ.व. १९४ नं. को सुविधा पाई पुनरावेदन दर्ता गर्न जेथा जमानी राख्ने कारवाही चली रहेको थियो । अदालतबाट दैनिक जसो हाजिर हुन तारेख तोकिएकोमा लामो समयसम्म तारेखमा रहेको थिए । यसै क्रममा मिति २०७०।३।२० मा अदालतमा सम्पर्क राख्न जाँदा तपाईंले तारेख गुजारेकाले पुनरावेदन दर्ता गर्न नमिल्ने भनी उपरजिष्ट्रारले आदेश गरी मिसिल काठमाडौं जिल्ला अदालत फर्किएको छ भनी अदालतका कर्मचारीले जानकारी गराए । उपरजिष्ट्रारको उक्त आदेशलाई चुनौति दिने तयारीमा रहेको अवस्थामा मिति २०७०।३।२५ मा काठमाडौं जिल्ला अदालतको डोर कर्मचारीले पक्राउ गरी कारागार शाखा ढिल्लीबजारमा गैरकानूनी रूपले थुनामा राखिएको छ ।

मैले तारेख गुजारेको छैन । फाँटका कर्मचारीले समय समयमा बुझ्न आउँदै गर्नु होला भनेकाले तारेख भरपाईमा हस्ताक्षरसम्म नगरेको हो । इजलासबाट २०६९।६।२२ मा अ.व. १९४ नं. को सुविधा प्रदान भई जेथा जमानीको प्रक्रिया अगाडि बढी रहेको तर टुङ्गो लागी नसकेको अवस्थामा तारेख गुजारेको कारण देखाई फैसला कार्यान्वयनको क्रममा पक्राउ गरिएको छ । निवेदकको पुनरावेदन गर्न पाउने सारवान कानूनले प्रत्याभूत गरेको अधिकारलाई अस्पष्ट र गैरकानूनी कार्यविधिगत कानूनले निष्कृत्य र निष्प्रभावी बनाउन सक्तैन । मेरो पुनरावेदन गर्ने कानूनी अधिकारलाई उपरजिष्ट्रारको आदेशले निष्कृत्य र संकुचित बनाई गैर कानूनी रूपमा थुनामा राखिएको छ ।

उपरजिष्ट्रारको उक्त गैर कानूनी आदेशले मेरा पुनरावेदन गर्न पाउने सारवान अधिकारलाई समाप्त पारी गैर कानूनी रूपमा थुनामा राखेकाले नेपालको अन्तरिम संविधान, २०६३ र सर्वोच्च अदालत नियमावली, २०४९ बमोजिम बन्दीप्रत्यक्षीकरणको आदेश जारी गरी गैर कानूनी थुनाबाट मुक्त गरीपाउँ भन्ने रिट निवेदन ।

यसमा के कसो भएको हो ? निवेदकको मागबमोजिम बन्दीप्रत्यक्षीकरणको आदेश किन जारी हुनु नपर्ने हो ? यो आदेश प्राप्त भएका मितिले बाटाका म्यादवाहेक ७ दिनभित्र महान्यायाधिवक्ताको कार्यालयमार्फत लिखित जवाफ पठाउनु भनी विपक्षीहरूका नाममा म्याद सूचना जारी गरी लिखित जवाफ परे वा अवधि व्यतित भएपछि नियमानुसार पेश गर्नु भन्ने यस अदालतको मिति २०७०।१।४ को आदेश ।

यसमा काठमाडौं जिल्ला अदालतले मिति २०६८।१।२१ मा गरेको फैसला बदर गरीपाउँ भनी प्रतिवादी शिवहरी कार्कीले पुनरावेदन दर्ता गर्न ल्याएकोमा यस अदालतबाट अ.व. १९४ नं. बमोजिम जेथा जमानीको निवेदनमा टुङ्गो लागेपछि ठहरेबमोजिम गर्ने गरी पुनरावेदन धरौटीमा दर्ता गर्ने भन्ने मिति २०६९।१।२४ मा आदेश भएको थियो । जेथा जमानीको प्रक्रिया अधि बढी रहेको अवस्थामा पुनरावेदक शिवहरी कार्कीले मिति २०७०।१।८ को तारेख गुजारेको र अ.व. ५९ नं. ले थाम्न पाउने म्यादसमेत गुजारी बसेको देखिँदा धरौटीमा रहेको प्रस्तुत पुनरावेदन दर्ता गर्न मिलेन भन्ने व्यहोराको यस अदालतबाट २०७०।३।४ मा आदेश भएको छ । निवेदकले अदालतको साधारण अधिकारको उपयोगमा वेवास्ता गरी सम्मानीत अदालतको असाधारण क्षेत्राधिकारको बाटो समाती प्रस्तुत निवेदन पर्न आएको देखिन्छ । मुद्दाको तथ्य, प्रमाण कानूनको विश्लेषण र मूल्यांकन गरी भएको आदेश रिट क्षेत्रबाट हस्तक्षेप गर्न नमिल्ने हुँदा प्रस्तुत रिट निवेदन खारेज गरीपाउँ भन्ने पुनरावेदन अदालत पाटन र ऐ. का उपरजिष्ट्रारको तर्फबाट पर्न आएको पृथक पृथक लिखित जवाफ ।

ध्रुवप्रसाद कडेलको जाहेरीले वादी नेपाल सरकार प्रतिवादी रिट निवेदकसमेत भएको सरकारी छाप दस्तखत कित्ते र ठगी मुद्दामा यस अदालतको मिति २०६८।१।२१ को फैसलाले रिट निवेदकलाई कैद वर्ष चार र जरीवाना रू ४०,२०,०००।- हुने ठहरी फैसला भएको र यस अदालतको फौ.ल.नं. १०३२५ आ.व. २०६९।०७० मा लगत कसी बेरूजु रहेको छ । सो बेरूजुलगत असूल गर्ने शिलशिलामा खटी गएको असूल तहसिल डोरबाट रिट निवेदकलाई २०७०।३।२५ मा पक्राउ गरी यस अदालतमा उपस्थित गराउँदा आफूलाई लागेको जरीवाना

दाखिल गर्न सक्तिन भनी कागज गरी दिएकाले हिरासतमा बसेको अवधि कटाई बाँकी कैद ३ वर्ष १० महिना १८ दिन र जरीवाना समेतको कैद म्याद तोकी कैदमा राख्न पठाइएको हो । रिट निवेदकलाई कानूनबमोजिम नै थुनामा राखिएको हुँदा रिट निवेदन खारेज गरीपाउँ भन्ने काठमाडौं जिल्ला अदालतका तर्फबाट पर्न आएको लिखित जवाफ ।

यस कार्यालयबाट निवेदकलाई निजले दावी गरेबमोजिम गैर कानूनी रूपबाट थुनामा राखेको छैन । काठमाडौं जिल्ला अदालतको च.नं. ६९१८ मिति २०७०।३।२५ को पत्रानुसार कैद भुक्तानका लागि कैद म्याद ठेकी पठाएकोमा थुनामासम्म राखेको हुँदा भूठा रिट निवेदन खारेज गरीपाउँ भन्ने कारागार कार्यालय, डिल्लीबजारका तर्फबाट पर्न आएको लिखित जवाफ ।

नियमबमोजिम साप्ताहिक तथा दैनिक मुद्दा पेशी सूचीमा चढी निर्णयार्थ यस इजलाससमक्ष पेश भएको प्रस्तुत मुद्दामा रिट निवेदकका तर्फबाट उपस्थित विद्वान अधिवक्ता श्री टिकाराम भट्टराईले निवेदकलाई शुरू तहको फैसलामा चित्त नबुझेको अवस्थामा पुनरावेदन गर्न पाउने अधिकार सारवान कानूनले प्रदान गरेको छ । जिल्ला अदालतले ठहर्‍याएको कैद तथा जरीवानावापत पुनरावेदन अदालत पाटनबाट अ.व. १९४ नं. बमोजिमको सुविधा प्राप्त गरी जेथा धरौटी दिने लिने प्रक्रिया अगाडि बढी रहेको र समाप्त नभएको अवस्थामा तारेख गुजारेको भन्ने कार्यविधिगत कुरालाई आधारमानी पुनरावेदन पत्र दर्ता हुन सक्तैन भनी पुनरावेदन अदालत पाटनका उपरजिष्ट्रारबाट गैर कानूनी आदेश भएको छ । निवेदकको पुनरावेदन गर्ने अधिकार प्रारम्भ भई सकेको अवस्थामा फैसला कार्यान्वयनको प्रक्रिया अगाडि बढाई निवेदकलाई गैर कानूनी रूपमा थुनामा राखेको प्रष्ट देखिएको हुँदा बन्दीप्रत्यक्षीकरणको आदेश जारी गरी थुनामुक्त गरीपाउँ भन्ने र विपक्षीका तर्फबाट उपस्थित विद्वान सहन्यायाधिवक्ता श्री रेवतीराज त्रिपाठीले निवेदकलाई अदालतको फैसलाबमोजिम नै थुनामा राखिएको हो । कानूनी राज्यको साधिकार अदालतले ठहर्‍याएको फैसलाअनुसारको दायित्व यी निवेदकले बहन गर्नु पर्छ । अदालतले तोकेको तारेख गुजारी कानूनले थाम्न थमाउन पाउने अवधि व्यतित भई सकेको अवस्थामा मुद्दाको तथ्य, प्रमाण र

कानूनको विवेचना गरी पुनरावेदन दर्ता गर्न नमिल्ने आदेश भएको हो । निवेदकलाई गैर कानूनी रूपमा थुनामा नराखिएको हुँदा भूठा रिट निवेदन खारेज गरीपाउँ भनी बहस प्रस्तुत गर्नु भयो ।

उपर्युक्तबमोजिम विद्वान कानून व्यवसायीहरूको विद्वतपूर्ण बहस जिकीरलाई श्रवण गरी रिट निवेदन सहितको मिसिल अध्ययन गरी हेर्दा काठमाडौं जिल्ला अदालतले सरकारी छाप दस्तखत कीर्ते र ठगी मुद्दामा चार वर्षकैद र रु.४०,२०,०००/- जरीवाना हुने ठहर्‍याएको फैसलाउपर कैदवापत अ.वं. १९४ नं. को सुविधा प्राप्त गरी धरौट जमानी दिने लिने कारवाही चली रहेको अवस्थामा निवेदकले तारेख गुजारेको कारण देखाई पुनरावेदन पत्र दर्ता हुन नसक्ने भनी पुनरावेदन अदालत पाटनका उपरजिष्ट्रारबाट आदेश भै फैसला कार्यान्वयनको क्रममा पक्राउ गरी गैर कानूनी थुनामा राखेकाले बन्दीप्रत्यक्षीकरणको आदेश जारी गरी थुनामुक्त गरीपाउँ भन्ने निवेदन माग दावी रहेको देखिन्छ । निवेदकले काठमाडौं जिल्ला अदालतको फैसलाउपर पुनरावेदन गर्न अ.वं. १९४ नं. बमोजिमको सुविधा प्राप्त गरी जेथा जमानत दिने लिने क्रममा तारेख गुजारी कानूनबमोजिम थाप्न थमाउन पाउने अवधिसमेत व्यतित भएकाले पुनरावेदन दर्ता नभएको हुँदा फैसला कार्यान्वयन गर्ने क्रममा अदालतबाट लागेको कैद जरीवाना बुझाउन सक्तिन भनी कागज गरी दिएकाले कानूनबमोजिम थुनामा राखेको हो । भूठा निवेदन खारेज गरीपाउँ भन्ने लिखित जवाफ रहेको देखिन्छ ।

निवेदक शिवहरी कार्कीलाई गैर कानूनीरूपमा थुनामा राखेको हो, होइन ? निवेदन मागबमोजिमको आदेश जारी गर्नुपर्ने हो, होइन सो सम्बन्धमा निर्णय गर्नु पर्ने देखिन आयो ।

निर्णयतर्फ विचार गर्दा ध्रुवप्रसाद कँडेलको जाहेरीले वादी नेपाल सरकार प्रतिवादी शिवहरी कार्कीसमेत भएको काठमाडौं जिल्ला अदालतको सम्बत् २०६७ सालको स.फौ.नं. १३४२ को सरकारी छाप दस्तखत कीर्ते र ठगी मुद्दामा काठमाडौं जिल्ला अदालतले मिति २०६८।९।२१ को फैसलाले निवेदक शिवहरी कार्कीलाई चार वर्षकैद र ४०,२०,०००/-

जरीवाना हुने ठहर्‍याएको प्रस्तुत रिट निवेदन साथै पेश भएको शुरू मिसिलबाट देखिन्छ । पुर्पक्षका क्रममा निज शिवहरी कार्की १ महिना २२ दिन थुनामा बसी सकेको हुँदा बाँकी कैद ३ वर्ष १० महिना १८ दिन र जरीवाना रू ४०,२०,०००/- निजबाट असूल गर्न बाँकी रहेको देखियो । मुद्दाको पुर्पक्षका क्रममा निवेदक अदालतको आदेशबमोजिम जेथा जमानी दिई मिति २०६७।१५ मा थुना मुक्त भई तारेखमा रहेको मिसिलबाट देखिन्छ ।

प्रस्तुत रिट निवेदनमा मुलुकी ऐन अ.व. १९४ नं. को कैदवापतको सुविधा प्राप्त भई सकेपछि तारेख गुजारेको र थाम्न थमाउन पाउने अवधिसमेत व्यतित भै सकेको आधारमा निवेदकको पुनरावेदन पत्र दर्ता हुने हो वा होइन ? अ.व. १९४ नं. बमोजिम सुविधा प्राप्त भै सकेको अवस्थामा फैसलाको कार्यान्वयन गर्न मिल्ने नमिल्ने के हो सो सम्बन्धी प्रश्नको निरोपण गर्नुपर्ने देखिएको छ । सो सम्बन्धमा कानूनीव्यवस्था हेर्दा मुलुकी ऐन, दण्ड सजायको २३ नं. मा सजाय तोकी फैसला गर्दा सजाय पाउने कसूरदार हाजिर रहेको भए सो फैसला गर्ने अड्डाले नै उसै बखत पक्की फैसलाले लागेको सजाय असूल गर्नुपर्छ । सो गर्दा जरीवाना लागेकोमा बुझाए बुझी वा सो वापत जेथा जमानत लिई छाडी दिनुपर्छ । कैद लागेकोमा पुनरावेदन गर्न अदालती बन्दोवस्तको महलको १९४ नं. बमोजिम धरौट वा जमानत दिएमा सो लिई छाड्नु पर्दछ । नबुझाए वा नदिए जरीवानावापत लाग्ने कैद र फैसलाले भएको कैद समेत असूल गर्न कारागारमा पठाई दिनुपर्छ । सजाय पाउने कसूरदार हाजिर नरहेको भए गिरफ्तार गर्न अड्डाबाटै सम्बन्धित प्रहरी कार्यालयलाई आदेश गरी यसै महलको २५ र २६ नम्बरहरूमा लेखिए बमोजिमको कारवाहीसमेत चलाउनु पर्छ । सो बमोजिम लेखी आएमा सम्बन्धित प्रहरी कार्यालयले सजाय पाउने कसूरदारलाई खोज तलास गरी पक्की अड्डामा दाखिल गर्नुपर्छ भन्ने उल्लेख भएको पाइन्छ । त्यसै गरी मुलुकी ऐन, अदालती बन्दोवस्तको १९४ नं. को देहाय २ मा पुनरावेदन सुन्ने अड्डाले भए पुनरावेदन गर्ने म्यादसम्मलाई र पुनरावेदन दर्ता भएकोमा किनारा नभए सम्मलाई बढीमा १० वर्ष सम्म कैदको सजाय भएकोमा र पुर्पक्षलाई थुनामा बस्न नपर्ने भएमा वा नबसेको भएमा धरौटी वा जमानीमा छाड्न सक्ने भन्ने उल्लेख भएको पाइन्छ । त्यस्तै १९४ को देहाय ३ मा दफा १ र

२ बमोजिम धरौट वा जमानीमा राख्दा शुरू अड्डामा पुर्पक्षका लागि धरौट वा जमानीमा रहेकोमा अड्डाको तजबीजले सो धरौट वा जमानीको बढीमा पच्चीस प्रतिशतसम्म थप धरौट वा जमानी लिनुपर्छ । अन्य अवस्थामा यस महलको ११८ नम्बरको दफा १० मा लेखिएका कुराहरूको विचार गरी धरौट वा जमानतको अंक तोकी सो बमोजिमको धरौट वा जमानी लिनुपर्छ भन्ने कानूनी व्यवस्था भएको पाइन्छ ।

उपर्युक्त कानूनी व्यवस्था हेर्दा फैसला हुँदा कसैलाई कसूरदार ठहरी सजाय तोकिएको छ र निज हाजिर रहेको छ भने फैसला गर्ने अड्डाले कसूरदारलाई तत्काल पक्राउ गरी फैसलाबमोजिमको सजाय असूल गर्नु पर्ने बाध्यात्मक कानून व्यवस्था रहेको छ । कसूरदारलाई जरीवाना लागेकोमा नगदै दिएमा बुझी वा सो वापत जेथा जमानत दिए लिई छाडिदिन सक्ने छ । कैद लागेकोमा पुनरावेदन गर्न अदालती बन्दोबस्तको १९४ नं. बमोजिमको प्रक्रिया अवलम्बन गरी निवेदन गरेमा पुनरावेदन गर्ने म्याद सम्मलाई धरौट वा जमानत दिएमा लिई छाड्न सक्ने व्यवस्था भएको देखिन्छ ।

निवेदक शिवहरी कार्कीलाई काठमाडौं जिल्ला अदालतको मिति २०६८।१।२१ को फैसलाले चार वर्षकैद र ४०,२०,०००।- जरीवाना गरेको देखिँदा फैसलाबमोजिम सजाय भुक्तान गर्नु यी निवेदकको दायित्व हो भने अदालतको फैसलाले कसूरदार ठहरिएको व्यक्तिबाट फैसलाबमोजिमको सजाय असूल गर्नु अदालतको पनि कानूनी दायित्व हो । अदालतबाट सजाय पाएको कसूरदारको सजाय कार्यान्वयन नहुने हो भने दण्डहीनता (Impunity) ले प्रश्रय पाउने मात्र होइन अदालतको फैसला निष्प्रभावी भई विधिको शासन नै कायम नहुने हुन्छ ।

प्रस्तुत मुद्दामा निवेदक शिवहरी कार्की मुद्दाको पुर्पक्षका क्रममा शुरू अदालतको आदेशबमोजिम जेथा धरौटी राखी तारेखमा बसेको देखिन्छ । निजलाई शुरू काठमाडौं जिल्ला अदालतले चार वर्ष कैद र ४०,२०,०००।- जरीवाना हुने ठहराई फैसला भएकोमा सो फैसलाउपर पुनरावेदन गर्न कैदवापत मुलुकी ऐन अदालती बन्दोबस्तको महलको १९४ नं. बमोजिम सुविधा पाउँ भनी पुनरावेदन अदालत पाटनमा आफै उपस्थित भई धरौट वा जेथा

जमानत पाउन निवेदन दिएको देखिन्छ । सो निवेदन उपर सुनुवाई हुँदा काठमाडौं जिल्ला अदालतको मिति २०६७।७।३० को आदेशानुसार निवेदक प्रतिवादीबाट रु.५,००,०००।- (पाँच लाख) वापतको जेथा जमानत लिई मिति २०६७।८।१५ मा थुनामुक्त रही पुर्पक्षका लागि तारेखमा रहेको देखिएकाले रु.५,००,०००।- को जेथा जमानत दिएको रकममा थप २०% रकम नगर्दै वा धरौट वा जेथा जमानत दिएमा अ.वं. १९४ नं. बमोजिम पुनरावेदन दर्ता गर्न अनुमति प्रदान गरी दिएकोमा छ भन्ने पुनरावेदन अदालत पाटनबाट मिति २०६९।६।२२ मा आदेश भएको छ । निवेदकले शुरू काठमाडौं जिल्ला अदालतले ठहर्‍याएको कैद जरीवानाउपर पुनरावेदन गर्न कानूनबमोजिम अ.वं. १९४ नं. बमोजिमको सुविधा पाई धरौट दिने लिने प्रक्रिया चली रहेकोअवस्थामा उपरजिष्ट्रारले निवेदकले तारेख गुजारेको र अ.वं. ५९ नं. ले थाम्न थमाउन पाउने अवधि समेत व्यतीत भै सकेकोले धरौटीमा रहेको प्रस्तुत पुनरावेदन दर्ता गर्न मिलेन भन्ने मिति २०७०।३।४ मा आदेश भएको पाइन्छ ।

यी निवेदकले अदालतबाट भएको फैसला स्वीकार गरी सो फैसलाउपर पुनरावेदन अदालत पाटनमा आफै उपस्थित भई धरौट वा जमानतको सुविधा पाउन निवेदन दिएको र अदालतले पनि कैदवापत धरौट वा जमानत राख्ने अनुमति दिएकोअवस्था छ । त्यसरी अनुमति दिनु भनेको उक्त निवेदनको अन्तिम किनारा नभएसम्म कैद सजायलाई स्थगन गर्नु हो । अदालतमा समर्पण गरी आफूउपर सजाय भएको फैसलाउपर कानूनबमोजिम उपचार माग्ने कार्यमा संलग्न रहेको व्यक्तिलाई सो निवेदनको टुङ्गो नलागी फैसला कार्यान्वयन गरी कैद भुक्तान गराउनु न्यायिक मूल्य मान्यता अनूकूल देखिँदैन ।

यस सम्बन्धमा निवेदक मोदक पराजुलीको हकमा अभिमन्यू लामिछाने वि.उदयपुर जिल्ला अदालतसमेत भएको बन्दीप्रत्यक्षीकरण मुद्दा (ने.का.प. २०६९, अङ्क १०, नि.नं. ८८४९, पृष्ठ १४५९) मा लागेको कैदवापत अ.वं. १९४ नं. बमोजिम जेथा जमानत स्वीकार गरी निवेदन दर्ता गर्नु भनेको उक्त कैदको लगत कार्यान्वयन स्थगन भएकोरूपमा लिनुपर्ने भनी यस अदालतको पूर्ण इजलासबाट व्याख्या भै सिद्धान्त प्रतिपादन भएको छ ।

प्रस्तुत मुद्दामा काठमाडौं जिल्ला अदालतले निवेदक शिवहरी कार्कीलाई चार वर्षकैद र ४०,२०,०००/- जरीवाना गरेउपर पुनरावेदन गर्न कैदवापत अ.वं. १९४ नं. बमोजिमको सुविधा प्राप्त गरी धरौट तथा जमानत दिने लिने प्रक्रिया अगाडि बढी रहेको अवस्थामा फैसला कार्यान्वयन गरी कैद असूल गर्नु परस्पर विरोधाभाष र उक्त सिद्धान्तहरूको प्रतिकूल भई न्यायोचित कार्य भएको देखिएन ।

तसर्थमाथि उल्लिखित आधार कारणसमेतबाट निवेदक शिवहरी कार्कीलाई थुनामा राख्नु पर्ने अवस्था विद्यमान रहेको नदेखिँदा निजलाई थुनामुक्त गरी दिनु भनी बन्दीप्रत्यक्षीकरणको आदेश जारी हुने ठहर्छ । निवेदकलाई मिति २०७०।३।२५ मा कैदम्याद ठेकी कारागारमा पठाउने पूर्जी लगायतका सम्पूर्ण काम कारवाहीहरू बदर गरीदिएको छ । निवेदकलाई अन्य मुद्दा वा कारणबाट थुनामा राख्नु नपर्ने भए उक्त पूर्जीबमोजिमको कैदबाट मुक्त गरी निजले दिएको पुनरावेदन दर्ता तर्फको प्रक्रिया अगाडि बढाउनु भनी आजै छुट्टै आदेश भई सकेको हुँदा सो सम्बन्धमा केही गरी रहन परेन । दायरीबाट प्रस्तुत मुद्दाको लगत कट्टा गरी मिसिल नियमानुसार बुझाई दिनु ।

न्यायाधीश

उक्त आदेशमा सहमत छु ।

का.मु. प्रधान न्यायाधीश

इजलास अधिकृत : प्रेमप्रसाद न्यौपाने

कम्प्यूटर सेटिङ : विकेश गुरागाई

इति सम्बत २०७० साल आश्विन ६ गते रोज १ शुभम.....।